

3 Aar. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at de i Modsætning til, hvad der udtales i Betænkningen, indfører en Ordning, der er slappere og løsere end den nugældende Praksis, og det forekommer mig, at den nugældende Praksis snarere er for slap end det modsatte. Jeg kan herom henholde mig til, hvad jeg udtalte ved første Behandling. Der er saa to Ændringsforlag, nemlig Nr. 85 og 102, hvoraf det første drejer sig om, at man, naar man har Ret til at faa Skilsmisse, i Stedet kan nøjes med at tage Separation, og det andet gaar ud paa at etablere gejstlig Mægling, hvor Ægtefællerne hører til Folkekirken. Begge disse Ændringsforslag vil virke, som det er blevet kaldt: ægteskabsbevarende, og begge anser jeg for Forbedringer, som jeg meget vil anbefale.

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger om et Par Ændringsforslag vedrørende Formueforholdet. Ændringsforslag Nr. 129 er stillet af et blandet Mindretal, maa jeg maaske sige. Det gaar ud paa, at de bestaaende Ægteskaber fritages for, at de nye Regler faar tilbagevirkende Kraft paa Ægtefællernes Formueforhold, naar de ikke ønsker det. Dette vil jeg meget varmt anbefale. Hvorfor skal vi tvinge Ægtefæller, der ønsker at bevare den nuværende Formueordning, ind under en ny Ordning, de ikke ønsker? Jeg vil endda sige, at man paa dette Punkt bør gaa et Skridt videre. Man bør i Modsætning til, hvad Lovforslagets § 76, 2det Stykke, siger, ogsaa i fremtidige Ægteskaber give Parterne Ret til at vedtage, at deres Formueforhold skal ordnes efter den nu bestaaende Ret. Jeg ser ikke, at der er nogen Grund til at paatvinge fremtidige Ægtefæller en Ordning paa dette Punkt mod deres Villie.

Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 58 gaar ud paa, at Bestemmelsen om Salg og Pantsætning af fælles Bolig skal udgaa. Her er jeg uenig med mine konservative Meningsfæller, idet jeg mener, at Lovforslagets § 67 i det hele og store er god og ikke bør udgaa; derimod erkender jeg, at den muligt bør omredigeres noget. Jeg finder, at det er en af de mest tiltalende Bestemmelser i Lovforslaget, og at den giver Kvinden — i Praksis vil det vel oftest være Kvinden — en Retsbeskyttelse, som jeg synes, hun har Krav paa.

Endelig har med Hensyn til Forældremyndigheden et Mindretal under Nr. 55 foreslaaet, at en hel Række Paragraffer skal udgaa. Heller ikke jeg er tilfreds med disse Paragraffers Formulering, men jeg mener ikke, de helt bør udgaa, jeg mener,

de bør omredigeres. Jeg vil sige om dette vigtige Spørgsmaal om Forældreforholdet, at jeg ikke fra nogen Side, hverken fra mine egne Meningsfællers Side eller fra de andres Side, har set noget fuldt tilfredsstillende Forslag om Ordningen af dette Forhold mellem Forældre og Børn. Jeg mener derfor, man bør søge gennem Forhandling at finde en Middelvej, som kan tilfredsstille de forskellige Hensyn, der er at tage. Jeg vil, som jeg udtalte ved første Behandling, meget advare imod, at man unødigt blander Øvrigheden ind i ægteskabelig Strid om disse Forhold.

Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at naar man paa et saa vigtigt og for Samfundslivet og Samfundsmoralen højest grundlæggende Omraade som det ægteskabelige Forhold paa dette Tidspunkt gaar til at reformere, bør man reformere med en meget varsom Haand. Vi lever i en Tid, hvor der paa alle mulige Omraader gør sig Oplosningstendenser gældende, som man for faa Aar tilbage end ikke drømte om. Derfor mener jeg, man skal være dobbelt varsom med uovervejede og umodne Reformere paa dette Omraade. Jeg tror snarere, at den almindelige Befolknings Anskuelse er, at vi i Løbet af disse sidste Aar paa mangfoldige Omraader har faaet mere end nok af radikale Eksperimenter. Jeg tror ikke, der i Befolkningen er nogen særlig Trang til nu ogsaa at prøve en hel Del gamle radikale Kæpheste paa forskellige Punkter, hvor der ikke har vist sig nogen virkelig Trang i Befolkningen, og jeg mener ikke, at man der skal være for villig til at følge de Forslag, der er fremkommet med Støtte af den nuværende Regering.

Harboe: Den ærede Ordfører for Udvalget (Elna Munch) kunde ikke rigtig forstaa min Stilling til Ændringsforslagene til § 122. Jeg maa gøre den ærede Udvalgsordfører opmærksom paa, at saaledes som jeg har stillet disse Ændringsforslag, foreslaar jeg Paragraffen bragt akkurat i Overensstemmelse med § 25 i den svenske Lov om Ægteskabets Indgaaelse og Oplosning. Der blev gjort nogle Bemærkninger om, at min Stilling i saa Henseende ikke var rigtig logisk og ikke rigtig forstaaelig, men hvis man læser Paragraffens 1ste Stykke igennem og sammenholder det med det 2det Stykke, som jeg foreslaar, vil man se, at jeg bringer den akkurat i Overensstemmelse med den svenske Paragraf, som lige er vedtaget som et Led i den skandinaviske Lovgivning. Jeg maa atter gentage her, at det er uheldigt paa et saa vigtigt Punkt som dette med Hensyn til